

jeg skal saa gaa videre. Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal fastsætte en Livrente eller en Kapitaludbetaling, skal jeg ikke indlade mig paa igen, det har nu været Genstand for saa megen Debat, at jeg egentlig betragter Spørgsmaalet som udebetet. I alt Fald er det saaledes, at jeg ikke er i Stand til at ændre mit Syn paa den Sag efter, hvad der endnu er fremkommet fra dem, der forsvare, at man kun skal give et Erstatningsbeløb. Mit Standpunkt over for Møllerne, som det ærede Medlem fra Aalborg ogsaa var inde paa, troede han at kunne gøre latterligt, idet han sagde, at i det ene Øjeblik vilde jeg have al Ting med og i det næste Øjeblik ingen Ting, i det ene Øjeblik vilde jeg ikke have Møllersvenden med, men i det næste Øjeblik vilde jeg ogsaa have Møllerkusken med. Men deri ligger ikke nogen Modsigelse, paa ingen Maade. Det ærede Medlem fra Aalborg springer en væsentlig Ting over, nemlig den, at jeg tænker mig Spørgsmaalet løst, i hvert Tilfælde paa en midlertidig Maade, for alle de Arbejderes Vedkommende, som ikke falde ind under denne Lov. Derfor er jeg kun uenig med det ærede Medlem om, hvor Skellet skal gøres med Hensyn til dem, der skulde ind under denne Lov. Jeg mener, at vi ikke skulle tage Møllerne med, men jeg mener sandelig, at vi ikke derfor skulle lade enten Møllerne eller Møllersvendene eller andre Arbejdere aldeles uden for Betragtning. Saa var det ærede Medlem inde paa, at det, vi vilde over for Landbruget og i det hele taget over for dem, der ikke falde ind under denne Lov, blot var at stille dem i anden Klasse. Ja, det bekymrer mig ikke, hvad Navn det ærede Medlem giver det. Det, som er mig om at gøre, er blot, at vi til samme Tid, som vi løse Spørgsmaalet for nogle faa, turde jeg næsten sige, ogsaa samtidigt træffe i hvert Fald en midlertidig Ordning for de mange, som ikke komme med. Om det ærede Medlem saa vil regne ud, at de staa i den ene eller den anden Klasse, bekymrer mig ikke. Jeg synes, at jeg med god Grund kan svare det ærede Medlem for Aalborg, at han vil have dem helt ud af Klasse. De maa ikke være i nogen som helst Klasse, ikke en Gang i anden.

Det er egentlig den Forskel, der er i vor Opfattelse i dette Tilfælde. Saa er der endelig et Svar til, som jeg skal give det ærede Medlem fra Aalborg, idet jeg atter beklager, at han ikke er til Stede, det nemlig, at han endte eller saa godt som endte sit Foredrag med at tilbyde os, at han kunde gerne lave os nogle flere Love om Ulykkesforsikring, som gik i samme Retning, og navnlig kunde han godt lave os en Lov, som gælder Landarbejderne. Ja, jeg vil dog betakke mig, og jeg er i øvrigt glad ved, at det ærede Medlem ikke gør det uden Bestilling, at han henstiller til os, om vi ville bestille en saadan Lov hos ham. Dertil vil jeg sige, at jeg sandelig ikke vil komme med nogen Bestilling, det maa det ærede Medlem ikke vente. Jeg tror i det hele taget, at skulle vi have noget, der ikke er bedre end dette, der ikke er klarere end dette, og som i det hele taget ikke vil vække mere Tilfredshed end det foreliggende, saa skulle vi slet ikke gøre nogen Bestilling, saa vil jeg sige ham Tak, jeg har ingen Brug for det.

Endelig vil jeg vende mig til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (P. Holm). Han var ret bister, turde jeg næsten sige. Det kan være, at han heller ikke er til Stede, at jeg ogsaa maa savne hans Øre nu, da jeg henvender mig til ham. Han læste ogsaa adskilligt op for mig, og det er da i sin Orden, at jeg svarer paa det, det ærede Medlem var saa venlig at læse op for mig. Det, han da særlig læste op for mig, var dels et Stykke af den Betænkning, jeg i sin Tid skrev over Regeringsforslaget, og dels noget af, hvad jeg havde sagt her under Sagens 2den Behandling den Gang. Det, det ærede Medlem læste op af Betænkningen, gik ud paa at vise, at jeg i denne Betænkning havde udtalt, at vi ogsaa udelod en Del. Jeg havde i Betænkningen meget beklaget, at der altid vilde blive en Del udeladt, der vilde altid blive et Sted, hvor man sætte Skellet, saa at de, som ikke naaede med, vilde føle sig meget utilfredse. Ja, det er meget rigtigt, men derved beviser det ærede Medlem jo slet intet. Det, der her er Tale om, og det, jeg stadig har fremholdt under disse Forhandlinger, er netop min Beklagelse over, at Forslaget indskræn-